

บทที่ 1

บทนำ

โปรตีนเอส เป็นเอนไซม์ที่เร่งปฏิกิริยาการย่อยสลายสารจำพวกโปรตีน พบได้ทั้งในพืช สัตว์ และจุลินทรีย์ ประกอบไปด้วยเอนไซม์หลายชนิด ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันทางด้านความจำเพาะ ต่อสับสเตรท บริเวณเร่ง กลไกในการเร่งปฏิกิริยา ช่วง pH และอุณหภูมิในการทำงาน และ เสถียรภาพของเอนไซม์ ด้วยคุณสมบัติโปรตีนเอสจึงถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องหนัง ยา สารซักฟอก เป็นต้น ในทางการค้าพบว่ากลุ่มเอนไซม์ โปรตีนเอสมีส่วนแบ่งตลาดถึง 60 % เมื่อเทียบกับเอนไซม์ชนิดอื่น (Ward, 1983)

ในธรรมชาตินั้น โปรตีนเอสมีหน้าที่มากมาย เช่น ไฮโดรไลสสารโพลีเปปไทด์ขนาด ใหญ่ให้เล็กลงจนกระทั่งเซลล์สามารถนำไปใช้ได้ โปรตีนเอสจากตับอ่อน ลูมาไล์ กระเพาะ ใน สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทำหน้าที่เกี่ยวกับกระบวนการย่อย และดูดซึมสารเข้าเซลล์ นอกจากนี้ โปรตีนเอสยังมีบทบาทกับเมแทบอลิซึมต่างๆในสิ่งมีชีวิต เช่น การสร้างสปอร์ การงอกของ สปอร์ การประกอบตัวของไวรัส กระตุ้นไวรัสทำให้สิ่งมีชีวิตอื่นมีอาการของโรค การจับตัวของ เสือด ความคุมความดันเลือด การแสดงออกของยีน กระตุ้นการเปลี่ยนโปรตีนให้อยู่ในรูปที่พร้อมจะ ทำงาน และช่วยยให้สารที่เซลล์สร้างขึ้นหลั่งออกนอกเซลล์ได้ (Ward, 1983)

ชนิด และสมบัติของเอนไซม์โปรตีนเอส

เอนไซม์ที่เร่งปฏิกิริยาการย่อยสลายโปรตีนอาจแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ตามตำแหน่ง พันธะเปปไทด์ที่ถูกไฮโดรไลส คือ เอกโซเปปติเอส (exopeptidase) จะย่อยพันธะเปปไทด์ จากด้านนอกเข้ามา และเอนโดเปปติเอส (endopeptidase) จะย่อยในสายโพลีเปปไทด์

เอนไซม์โปรตีเอสที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มเอนโดเปปติเดส จัดเป็น 4 กลุ่ม (Enzyme Nomenclature, 1978)

1. ซีรีนโปรตีเอส (Serine protease) เอนไซม์กลุ่มนี้มีกรดอะมิโนซีรีน และฮิสทีดีน อยู่ที่บริเวณเร่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย (Moriyama, 1974)

1.1 โปรตีเอสที่มีสมบัติคล้ายทริปซิน (Trypsin-like protease) พบใน *Streptomyces spp.* เอนไซม์กลุ่มนี้จะไฮโดรไลส์เฉพาะพันธะเปปไทด์ระหว่าง Arg-Gly และ Lys-Ala เท่านั้น สารยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ คือ Diisopropyl fluorophosphate (DFP) Soybean trypsin inhibitor และ tosyl-L-lysine chloromethyl ketone (TLCK) ตัวอย่างเอนไซม์สำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ ทริปซิน ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับระบบการย่อย สามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร เครื่องหนัง และยา เอนไซม์ทำงานได้ดีในช่วง pH 4-11 อุณหภูมิ 50° ซ

1.2 อัลคาไลน์โปรตีเอส (Alkaline protease) พบในแบคทีเรียหลายชนิด ยีสต์ รา และยังพบในเซลล์ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมด้วย เอนไซม์สำคัญ ได้แก่ Subtilisin Carlsberg และ Subtilisin BPN (Bacterial Protease Nagarase) สมบัติของเอนไซม์ทั้งสองแสดงในตาราง ก.

2. ไทออลโปรตีเอส (Thiol protease) มีกรดอะมิโนซิสตีนอยู่ที่บริเวณเร่ง ซิสตีน และ ไฮโดรเจนซัลไฟด์ กระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ ส่วนสารออกซิไดซ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ pH ในการทำงานของเอนไซม์ค่อนข้างเป็นกลาง เอนไซม์สำคัญ ได้แก่ ปาเปน ฟิซิน และ ไบรมีเลน สมบัติของเอนไซม์ทั้งสามแสดงในตาราง ข.

3. แอซิดโปรตีเอส (Acid protease) พบมากในเซลล์สัตว์ รา และยีสต์ ในแบคทีเรียพบบ้างแต่น้อย โมเลกุลของเอนไซม์มี aspartate อยู่ที่บริเวณเร่ง pH 3-4 เป็น pH ที่เหมาะสมต่อการทำงานของเอนไซม์ สารยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ คือ Ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) และ DFP แบ่งเอนไซม์ออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ เรนิน และ โปรตีเอสที่มีสมบัติคล้ายเรนิน นิยมนำไปใช้ในอุตสาหกรรมเนยแข็ง และ กลุ่ม เปปซิน และ โปรตีเอสที่มีสมบัติคล้ายเปปซิน ใช้ในอุตสาหกรรมหมักซอส และปรับปรุงคุณภาพของแป้งที่ใช้ในการทำขนมปัง

4. เมทัลโลโปรตีเอส (Metalloprotease) อีออนของโลหะกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ และพบที่บริเวณเร่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

4.1 นิวทรัลโปรตีเอส (Neutral protease) เป็นเอนไซม์ที่มีอีออนของสังกะสีอยู่ที่บริเวณเร่ง แอคติวิตีของเอนไซม์สูงเมื่อใช้ซับสเตรตสังเคราะห์ FAGLA (furylacrolylglycylleucinamide) ที่ pH เป็นกลาง และถูกยับยั้งด้วย EDTA เอนไซม์สำคัญได้แก่ Thermolysin จาก *Bacillus stearothermophilus* ซึ่งมีสมบัติเด่นคือ มีความเสถียรสูง เช่น เมื่อต้มที่อุณหภูมิ 80 °C 1 ชม. ยังคงมีแอกติวิตีของเอนไซม์เหลือถึง 50 % เนื่องจากในโครงสร้างของเอนไซม์มีแคลเซียมอีออน 4 อะตอม (Endo, 1962) เมื่อเทียบกับนิวทรัลโปรตีเอสจาก *B. amyloliquefaciens* ซึ่งแอกติวิตีของเอนไซม์จะเหลือ 50 % หลังจากต้มที่ 59 °C 15 นาที เนื่องจากมีแคลเซียม 2 อะตอมในโครงสร้างเอนไซม์ นอกจากนี้ยังพบนิวทรัลโปรตีเอสในรา *Aspergillus oryzae* อีกด้วย นิวทรัลโปรตีเอส นิยมนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร เบเกอรี่ เครื่องหนัง อาหารสัตว์ และอุตสาหกรรมยา

4.2 อัลคาไลน์เมทัลโลโปรตีเอส (Alkaline-metalloprotease) เป็นเอนไซม์ที่มีโลหะเป็นส่วนประกอบที่บริเวณเร่ง ทำงานได้ดีในช่วง pH 7-9 ในการยับยั้งแอกติวิตีของเอนไซม์ด้วย EDTA นั้น ต้องใช้ EDTA ที่มีความเข้มข้นมากกว่า 10^{-2} โมลาร์ จึงสามารถยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ซึ่งเมื่อเทียบกับนิวทรัลโปรตีเอส ใช้ EDTA เข้มข้นเพียง 10^{-3} โมลาร์ ก็สามารถยับยั้งแอกติวิตีได้แล้ว (Hampson, 1963) เมื่อต้มเอนไซม์โปรตีเอสจาก *B. subtilis* ที่อุณหภูมิ 60 °C pH 9 เป็นเวลา 1 ชม. พบว่ายังคงมีแอกติวิตีสัมบูรณ์ นอกจากนี้เอนไซม์ยังทนต่อสารยับยั้งโดย EDTA สารประกอบฟอสเฟต และสารออกซิโคซ์ เช่น เบอโรบอเรตได้ดี จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมสารซักฟอก (Godfrey และ Reichet, 1983)

เอนไซม์โปรตีเอสจาก *Bacillus spp.*

เอนไซม์โปรตีเอสจากแบคทีเรียส่วนใหญ่ได้จาก *B. licheniformis* และ *B. amyloliquefaciens* คากล่าวข้างต้นนี้ผู้คัดค้าน เนื่องจากแบคทีเรียทั้งสองชนิดจัดเป็น

มีวแทนท์ของ *B. subtilis* จึงควรที่จะรายงานว่าเป็นโปรตีนเอสที่ได้จาก *B. subtilis* มากกว่า (Aunstrup, 1979) จากการทดลองของ Keay และคณะ แสดงว่า Subtilisin Carlsberg ที่ได้จาก *B. licheniformis* มีแอกติวิตีที่ pH 10.5 ซึ่งมากกว่าของ Subtilisin Novo สมบัติของ Subtilisin Novo คล้ายคลึงกับ Subtilisin BPN ที่ได้จาก *B. subtilis* NRRL B3411 ที่มีแอกติวิตีที่ pH 10 ซึ่งสูงกว่า Subtilisin Carlsberg และสูงกว่าตลอดทั้งช่วง pH 7-10 จึงมีการพัฒนาสายพันธุ์ *Bacillus sp.* ที่ทนต่อสภาวะต่าง เพื่อผลิตอัลคาไลน์โปรตีนเอส ให้มีแอกติวิตีที่ pH สูง และทนต่อสภาวะต่าง (alkali stability) ได้ดีกว่า Subtilisin Carlsberg (Aunstrup, 1980) และ *B. licheniformis* เป็นแบคทีเรียสายพันธุ์ที่เจริญได้ดีในสภาวะต่างที่ได้รับการพัฒนามา เพื่อผลิตเอนไซม์อัลคาไลน์โปรตีนเอสที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมสารซักฟอก และ *B. amyloliquefaciens* ได้รับการพัฒนาเพื่อผลิต แอลฟา-อะไมเลส นิวทริลโปรตีนเอส และ Subtilisin Novo

คศ. 1972 เริ่มมีอุตสาหกรรมผลิตเอนไซม์โปรตีนเอสเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมสารซักฟอก โดยใช้ถังหมักขนาด 130-220 ม³ ทว่าการผลิตเอนไซม์ปริมาณ 1-25 ตันต่อถังหมัก (Keay และคณะ, 1972) Aunstrup (1981) ประมาณว่า โลกต้องการใช้โปรตีนเอสจากบาซิลลัส (เฉพาะในอุตสาหกรรมสารซักฟอก) ถึง 500 ตัน และในช่วงปี คศ. 1960-1969 บริษัท Novo Industry ประสบความสำเร็จด้านการตลาดกับการผลิตโปรตีนเอสจากบาซิลลัสที่นำไปใช้ในสารซักฟอก จากนั้น 2-3 ปี จึงเริ่มมีบริษัทอื่นเริ่มเข้ามาลงทุนทำการวิจัยเกี่ยวกับเอนไซม์ชนิดนี้ (Aunstrup และคณะ, 1971 ; Feldman และ Delecourt, 1971 ; Shimamura และคณะ, 1971; Schindler และคณะ, 1972 ; Shimamura และคณะ , 1972; Ajinomoto Co. Inc., 1973) Aunstrup และคณะ (1971) แยกแบคทีเรียชนิดทนต่อสภาวะต่างที่ผลิตเอนไซม์ย่อยโปรตีนได้หลายสายพันธุ์ จากดินตัวอย่างใน " Danish village garden " และมูลของเสื่อ โปรตีนเอสที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้กับสารซักฟอกมากที่สุด คือ ซีรีนอัลคาไลน์โปรตีนเอส ส่วนเอนไซม์ย่อยโปรตีนชนิดอื่น พบว่ามักทำให้เกิดอาการแพ้แก่ผู้ใช้ ปัญหานี้ได้รับการแก้ไขโดยการทำมิวเตชันของ *B. licheniformis* เพื่อให้ผลิตเฉพาะอัลคาไลน์โปรตีนเอส (Tang และคณะ, 1980) Shah และคณะ (1986) ปรับปรุงการผลิตเอนไซม์โดยทำ "Cysteine auxotrophic mutant" ของ *B. licheniformis* และ

สายพันธุ์นี้สามารถแยกได้ไหมโดยง่าย แม้จะเปลี่ยนกลับไปอยู่ในรูปสายพันธุ์เดิม

Fujiwara และคณะ (1987) ทดลองผลิตอัลคาไลน์โปรตีเอสจาก *Bacillus sp.* ชนิดทนต่อสภาวะต่าง ๆ โดยใช้อาหารเลี้ยงเชื้อที่ประกอบด้วยกากถั่วเหลือง และสารสกัดจาก กระดุก ซึ่งเป็นวัตถุดิบราคาถูก แล้วให้โปรตีเอสแอกติวิตีที่ดีที่สุดที่ pH 11.5 อุณหภูมิ 60 °C และมีปริมาณมากกว่าของ Subtilisin Carlsberg และ BPN ด้วย ในปีเดียวกัน Durham และคณะ (1987) ศึกษาสมบัติของอัลคาไลน์โปรตีเอสจาก *Bacillus sp.* GX 6638 (ATCC 53278) พบว่าโปรตีเอสที่แยกได้มี 2 ชนิด ชนิดแรกทนต่อสภาวะต่าง (alkali stable protease) กล่าวคือหลังจากบ่มเอนไซม์ที่ pH 12 อุณหภูมิ 25 °C นาน 24 ชม. ยังมีแอกติวิตีของเอนไซม์เหลือถึง 88 % ชนิดที่ 2 ทนต่ออุณหภูมิสูง (thermal stable protease) พบว่าที่ pH 9.5 เอนไซม์มีครึ่งชีวิตมากกว่า 200 นาที ที่อุณหภูมิ 50 °C และ 25 นาที ที่อุณหภูมิ 60 °C โดยที่เอนไซม์ทั้งสองทำงานได้ดีที่สุดที่อุณหภูมิ 65 °C ปีถัดมา คณะทำงานชุดเดิมได้ทดลองผลิตอัลคาไลน์โปรตีเอสจาก *Bacillus sp.* GX6644 (ATCC 53441) โดยให้โปรตีเอสแอกติวิตีสูงกว่า Subtilisin Carlsberg BPN และ Enzeco ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่มีความสำคัญในเชิงพาณิชย์ (US patent 4,764,470) อัลคาไลน์โปรตีเอส จาก *Bacillus sp.* no. AH-101 ชนิดทนต่อสภาวะต่าง ๆ ให้ผลผลิตโปรตีเอสแอกติวิตีที่ดีที่สุด ที่ pH 12-13 อุณหภูมิ 80 °C (Takami, 1989) นอกจากนี้ เอนไซม์ดังกล่าวยังมีแอกติวิตี ต่อสารจำพวกเคลลาติน และอีลาสติน อีกด้วย (Takami, 1990) *B. alcalophilus* subsp. *halodulans* KP 1239 สามารถสังเคราะห์อัลคาไลน์โปรตีเอส เมื่อเลี้ยงในอาหาร อย่างง่ายที่มี 1 % กรดซิทริก และ 0.3 % สารสกัดจากยีสต์ (Takii และคณะ, 1990)

เมทัลโลโปรตีเอสจาก *Bacillus spp.* มีสมบัติแตกต่างกันไปขึ้นกับแหล่งผลิต Thermolysin จาก *Bacillus spp.* ที่เจริญได้ดี ณ อุณหภูมิสูง (Thermophilic *Bacillus*) เป็นเอนไซม์ที่ทนต่ออุณหภูมิสูง กล่าวคือ หลังจากบ่มเอนไซม์ที่อุณหภูมิ 70 °C 30 นาที ยังมีโปรตีเอสแอกติวิตีเหลือถึง 86 % ในขณะที่โปรตีเอสจาก *B. subtilis* บาง สายพันธุ์ สูญเสียแอกติวิตีไปทั้งหมดในสภาวะเดียวกัน (Keay และ Wildi, 1970) นอกจากนี้ Thermolysin ยังถูกนำไปใช้ในกระบวนการผลิตสารให้ความหวานแอสพาเทม (Oyama และคณะ, 1984) Delente (1974) รายงานว่า *B. stearothermophilus* 18100 ผลิต Thermolysin ให้ปริมาณมากกว่า *B. thermoproteolyticus* โปรตีเอสชนิดทนต่อ

อุณหภูมิปานกลาง (mesophile protease) นิยมนำไปใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเปปเปอ การ สกัดมอลท์ และสารยับยั้งจากข้าวบาร์เลย์ ไม่มีผลยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ แต่จะมีผลต่อ ซีรีนโปรตีเอส

Higerd และคณะ (1972) ทดลองทำลายพันธุ์เชื้อ *B. subtilis* โดยใช้สารเคมี N/- nitro-N-nitrosoguanidine และ ethyl methane sulfonate แยกได้มีวแทนที่ 18 สายพันธุ์ ที่ทำให้โปรตีเอสแอกติวิตีรวมมากกว่าสายพันธุ์ดั้งเดิม 16-37 เท่า

อัลคาไลน์ และนิวทรัลโปรตีเอสจาก *Bacillus spp.* ส่วนใหญ่จะถูกสร้างขึ้น ช่วงท้ายของการเจริญ เมื่อเซลล์เข้าสู่ระยะการสร้างสปอร์ (Keay และคณะ, 1972) Dod และ Balassa (1973) ทดลองทำลายพันธุ์ของ *B. subtilis* Marberg ซึ่งเซลล์เข้าสู่ระยะ การสร้างสปอร์ค่อนข้างช้า พบว่าให้ปริมาณเอนไซม์เพิ่มขึ้น เอนไซม์ส่วนใหญ่ที่ผลิตได้มักอยู่ใน กลุ่ม subtilisin Markkanen และ Bailey (1974) พบว่าอัลคาไลน์โปรตีเอสถูกสร้าง มากที่สุดตามระยะการสร้างสปอร์ ส่วนนิวทรัลโปรตีเอสสร้างขึ้นในระยะต้นของการเจริญ ดัง นั้นในการผลิตนิวทรัลโปรตีเอสจึงใช้เวลาไม่นานนัก ทั้งนี้ในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว นิวทรัล โปรตีเอสจะมีเสถียรภาพต่ำด้วย

ส่วนประกอบในอาหารเลี้ยงเชื้อ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการผลิตเอนไซม์โปรตีเอส ข้อมูลจากห้องทดลองของแหล่งผลิตเอนไซม์เพื่อการค้า แสดงให้เห็นว่า ส่วนประกอบอาหาร เลี้ยงเชื้ออาจประกอบด้วยสารเพียง 2-3 ชนิด ก็เพียงพอแล้ว สารที่ใส่เพิ่มส่วนมากเป็น เกลือชนิดต่างๆ เช่น เกลือของแอมโมเนียม (Aunstrup และคณะ, 1971; Ajinomoto Co. Inc, 1973; Aunstrup, 1980 ; Fujiwara และ Kazuhiko, 1987 ; Takii และ คณะ, 1990) กลูโคสในอาหารถ้ามีปริมาณมากเกินไปจะยับยั้งการสร้างโปรตีเอส จึงมีการนำ แหล่งคาร์บอนอื่นมาใช้ เช่น ข้าวบาร์เลย์ (Aunstrup, 1979) แป้ง (Keay และคณะ, 1972; Rikagaku, 1973) มอลต์ (Jensen, 1972) หรือ สารที่ได้จากการไฮโดรไลส์ โปรตีน เป็นต้น

B. subtilis สามารถใช้โซเดียมกลูตาเมตเป็นแหล่งไนโตรเจนเพียงชนิดเดียว เพื่อสังเคราะห์โปรตีเอส (Jensen, 1972) เกลือของแอมโมเนียม ใช้เป็นแหล่งไนโตรเจน ได้เช่นกัน โดยที่ปริมาณมากเกินไปไม่ส่งผลต่อการสร้างโปรตีเอส (Markkanen และ Bailey, 1974 ; Nehete และคณะ, 1985) Rikagaku (1973) วิจัยสรุปว่า การเติมคาร์บอนेट

ในอาหารเลี้ยงเชื้อจะมีผลต่อการสังเคราะห์เอนไซม์ และ pH ควรมากกว่า 7.5 ตลอดการเลี้ยง (Aunstrup, 1980) ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตโปรตีนเอสอีกปัจจัยหนึ่งคือ จำนวนครั้งในการถ่ายเชื้อ ใน *B. licheniformis* พบว่า ถ้ามีการถ่ายเชื้อมากกว่า 4 ครั้ง การสังเคราะห์โปรตีนเอสจะลดลง (Nehete และคณะ, 1985)

การนำเอนไซม์โปรตีนเอสไปใช้ในอุตสาหกรรม (Ward, 1983)

1. การไฮโดรไลสโปรตีน (Protein hydrolysis) มีจุดประสงค์ เพื่อให้ได้โปรตีนที่มีขนาดเล็กลง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่ามากขึ้น
 - 1.1 การไฮโดรไลสโปรตีนจากกากถั่วเหลือง หลังการไฮโดรไลสจะได้กรดอะมิโนออกมาเป็นจำนวนมาก นำไปใช้ผสมในอาหารสำหรับลดความอ้วน เครื่องดื่ม เป็นต้น
 - 1.2 การหมักขอสถัวเหลือง
 - 1.3 การไฮโดรไลสเจลาติน ผลิตผลจากการไฮโดรไลส ใช้ผสมเครื่องดื่ม คาลอรีต่ำ เครื่องสำอาง เป็นต้น
 - 1.4 เคซีน และโปรตีนจากหางนม ช่วยทำให้โปรตีนละลายน้ำได้มากขึ้น สารละลายที่ได้ใสขึ้น และมีรสชาติดีขึ้น
 - 1.5 Meat protein recovery เช่น ทำสารสกัดจากเนื้อติดกระดูก ซึ่งคิดเป็น 5 % ของน้ำหนักกระดูก ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง ซุป
 - 1.6 การหมักน้ำปลา ช่วยลดระยะเวลาในการหมักน้ำปลา ให้คุณค่าทางโภชนาการมากขึ้น ป้องกันการเกิดรสขมในน้ำปลา และยังคงปริมาณปลาที่ใช้หมักอีกด้วย
 - 1.7 Meat tenderization ช่วยทำให้เนื้อนุ่มขึ้น
2. อุตสาหกรรมสารซักฟอก อัลคาไลน์โปรตีนเอสที่ผสมในสารซักฟอก ช่วยย่อยโปรตีนที่เกาะติดเนื้อผ้า ทำให้ละลายออกมาพร้อมกับน้ำล้าง
3. อุตสาหกรรมเบียร์ โปรตีนเอสจะช่วยย่อยตะกอนโปรตีนในเบียร์ ทำให้เบียร์ใส
4. การทำขนมปัง โปรตีนเอสจะช่วยทำให้แป้งโด (dough) มีความยืดหยุ่น และขึ้นรูปได้ดี เมื่อกำลังเป็นแผ่นไม่ฉีกขาด
5. อุตสาหกรรมนม ทำให้นมจับกันเป็นก้อน ในกระบวนการผลิตเนยแข็ง

6. อุตสาหกรรมพอกหนัง มี 2 ขั้นตอนในกระบวนการพอกหนังที่น้ำโปรตีนเอสไปใช้

- Dehairing ขั้นตอนนี้หนังสัตว์จะถูกแช่น้ำปูนขาว อัลคาไลน์โปรตีนเอสจะช่วยลดปริมาณปูนขาวที่ใช้ได้ถึง 50 % ลดระยะเวลาการแช่น้ำปูนขาว และลดค่าใช้จ่ายในการบำบัดน้ำเสีย

- Bating เป็นขั้นตอนที่ทำให้หนังสัตว์นุ่ม และยืดหยุ่น โดยโปรตีนเอสจากพืชจะย่อยสารพวกคอลลาเจน และอีลาสติน ส่วนโปรตีนเอสจากจุลินทรีย์จะย่อยโปรตีนในกล้ามเนื้อ หนังสัตว์ที่ถูกแช่ด้วยปูนขาวจะไวต่อการย่อยด้วยโปรตีนเอสมากกว่าหนังที่แช่ในกรด

7. ประโยชน์อื่น

- ปาเปน โปรตีนเลน และโปรตีนเอสจากจุลินทรีย์ เมื่อใช้กับอาหารสัตว์ ทำให้อาหารเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ

- ปาเปน และนิวทรัลโปรตีนเอส ใช้ในกระบวนการผลิตสารสกัดจากยีสต์ และโปรตีนเซลเดียว

- เบปซิน ทริปซิน และปาเปน ใช้ในกระบวนการผลิตอาหารเลี้ยงเชื้อสำหรับจุลินทรีย์

- ทริปซิน อัลคาไลน์โปรตีนเอส ใช้ในกระบวนการเพาะเลี้ยงเซลล์สัตว์

(animal cell culture)

- นิวทรัล และอัลคาไลน์โปรตีนเอส ใช้ในการทำความสะอาดเยื่อหุ้มผ่านในเครื่องมือต่างๆ

จะเห็นได้ว่าเอนไซม์โปรตีนเอสมีประโยชน์มากมาย และการนำเอนไซม์มาใช้ในการเร่งปฏิกิริยาต่างๆจะลดระยะเวลาการเกิดปฏิกิริยาได้มาก การศึกษาวิธีการในการผลิต และสมบัติของเอนไซม์โปรตีนเอส จึงน่าที่จะมีประโยชน์ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการผลิต และสมบัติของเอนไซม์โปรตีนเอส เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในอนาคต

ตาราง ก. สมบัติของ Subtilisin Carlsberg และ Subtilisin BPN

คุณสมบัติ	Carlsberg	BPN
จำนวนสายเปปไทด์	1	1
จำนวนกรดอะมิโน	274	275
จำนวนกรดอะมิโนที่เหมือนกัน	217	217
จำนวนซิสเตอีน	0	0
ค่าไอโซอิเล็กตริก	9.4	9.1
ผลของอิออนแคลเซียมต่อเสถียรภาพ ของเอนไซม์ที่อุณหภูมิ และ pH สูง	น้อย	มาก
pH ที่ให้แอกติวิตีสูงสุด	8-9	8-9
% แอกติวิตีสูงสุดที่ pH 7	40-70	20
สารยับยั้งการทำงาน	DFP, PMSF, สารยับยั้ง ในธัญพืช และพืชตระกูลถั่ว, ออกกาโนฟอสฟอรัส	สารยับยั้งใน ธัญพืช และ พืชตระกูลถั่ว
แอกติวิตีสัมพัทธ์ต่อ BTEE ¹	3-4	1
จำนวนพันธะอินทรูลินที่ถูก ไฮโดรไลส์	7	7

BTEE = Benzoyl Tyrosine Ethyl Ester (Ward, 1983)

ตาราง ข. สมบัติของ Thiol protease จากพืชที่ใช้ในอุตสาหกรรม

เอนไซม์	Papain	Bromelain	Ficin
แหล่ง	<i>Carica papaya</i>	<i>Bromeliaceae spp.</i>	<i>Ficus carica</i>
pH ที่เหมาะสมต่อการทำงาน	4.5-7	5.0-8.0	5.0-8.0
อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการทำงาน	60-75 °ซ	50 °ซ	60 °ซ
ความจำเพาะต่อกรดอะมิโน	กว้าง	อะโรมาติก	อะโรมาติก
สารยับยั้ง	ทั้งสามชนิดถูกยับยั้งด้วยสารออกซิไดซ์ ซัลไฟไตรด และ โลหะหนัก		
สารกระตุ้น	สารรีดิวซ์, สารประกอบไทออล และ EDTA		
ความสำคัญในอุตสาหกรรม	มาก	ปานกลาง	น้อย
การนำไปใช้ในอุตสาหกรรม	เปียร์ ทำให้เนื้อนุ่ม หมักน้ำปลา เครื่องหนัง อาหารสัตว์ ยา เบเกอรี่ การไฮโดรไลส์โปรตีน		

วัตถุประสงค์ และขอบเขตการวิจัยโดยสังเขปมีดังนี้

1. คัดเลือกแบคทีเรียชนิดเจริญได้ดีในสภาวะต่างและสามารถสังเคราะห์เอนไซม์โปรตีเอส
2. ศึกษาส่วนประกอบอาหารเลี้ยงเชื้อที่ชักนำให้จุลชีพสังเคราะห์เอนไซม์โปรตีเอสได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเพียงพอต่อการนำไปศึกษาในขั้นต่อไป โดยใช้วัตถุดิบหาง่าย และราคาถูก
3. ศึกษาวิธีการทำเอนไซม์ให้บริสุทธิ์ โดยวิธีโครมาโตกราฟีแบบแลกเปลี่ยนประจุ
4. ศึกษาสมบัติของเอนไซม์โปรตีเอสที่ได้